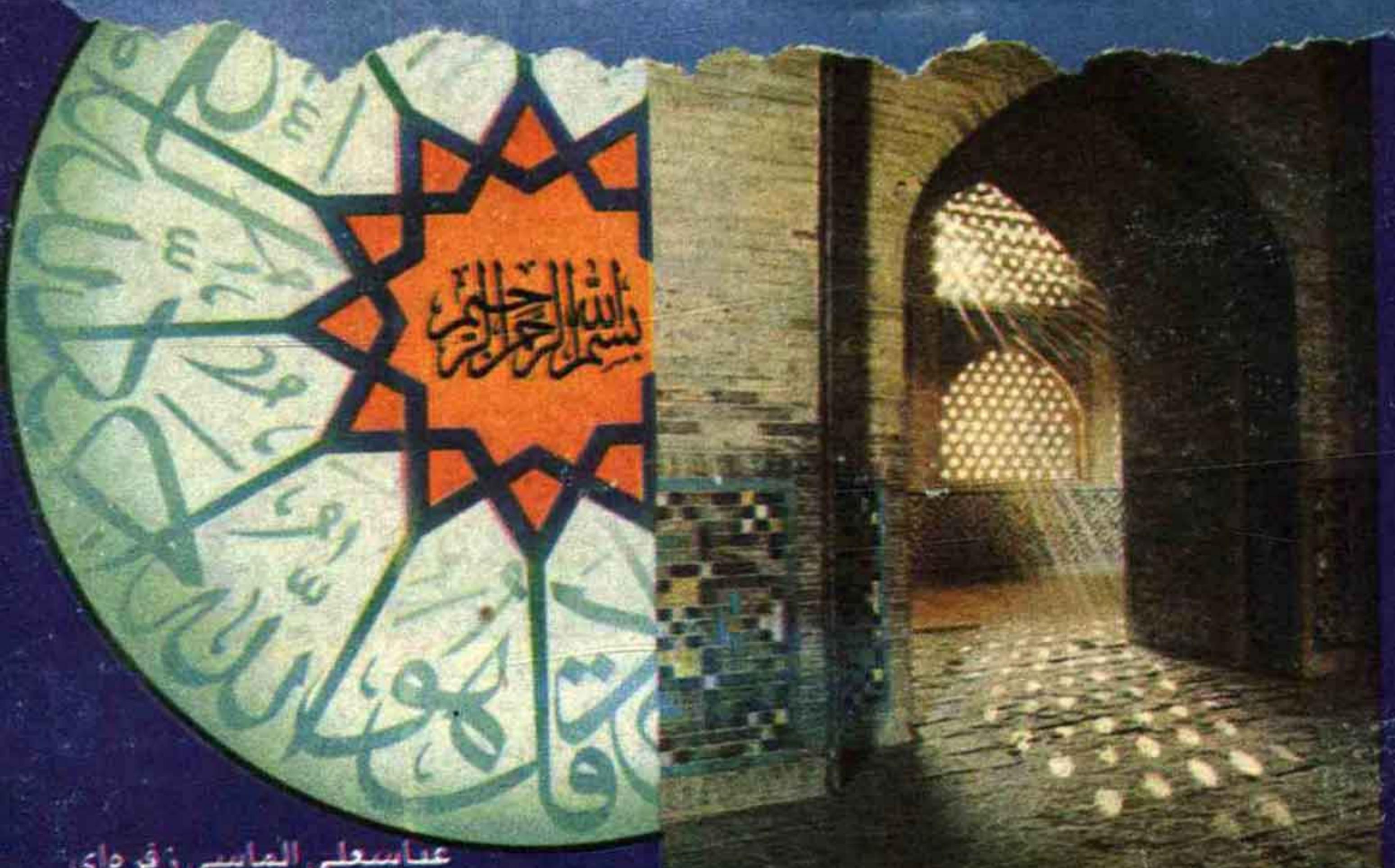

شانی از دُعْشَق

نمای از دیدگاه امام زمان (عج)

نشانی از عشق

نهان

از بیدگاه

اهمام عصر (عج)

عباسعلی الماسی زهره‌ای

شناسنامه

نویسنده: عباسعلی الماسی زفره‌ای

ناشر: نشر روح

قم - خیابان ارم

حروفچینی و صفحه آرایی: مؤسسه فرهنگی هنری سبا

چاپ: چاپخانه دانش

لیتوگرافی:

تیراژ: ۵۰۰۰ جلد، جیبی

تاریخ انتشار: بهار ۷۶، نوبت اول

طرح جلد: کاظم مقدم ص.پ ۴۵۶

حق چاپ محفوظ و مخصوص ناشر است

فهرست مطالب

۸	تقدیم
۱۱	مقدمه
۱۵	بخش اول:
۱۷	حکومت امام مهدی علیه السلام و نقش آن در احیای نماز
۱۹	چند نکته قابل توجه
۲۲	نماز جماعت به امامت حضرت مهدی علیه السلام
۲۵	عیسی (ع) مؤذن حضرت بقیه الله (عج)

۲۷	بخش دوم:
۲۹	حضرت مهدی (عج) نمازگزار حقيقی
۳۰	سلام بر مهدی ﷺ
۳۳	نمازگزاران امام زمان ﷺ در مسجد صعصعة بن صوحان
۳۷	اشاره‌ای به قنوت امام زمان ﷺ
۳۹	اشاره‌ای به رکوع و سجود امام زمان ﷺ
۴۱	فراز آخر
۴۳	بخش سوم:
۴۵	تأکید امام عصر ﷺ بر نماز اول وقت
۴۶	دو حکایت
۴۶	راننده‌ای که متعهد شد نمازش را اول وقت بخواند
۵۲	عمل په تعهد اقامه نماز اول وقت
۵۷	کفتاری از امام مهدی ﷺ درباره تأخیر وقت نماز

بخش چهارم:

۵۹	مسائلی پیرامون نماز، از حضرت مهدی علیه السلام
۶۱	در مورد مسح پاهای در وضو
۶۲	درباره کسی که نماز ظهر را دو رکعتی بخواند
۶۳	درباره لباس نمازگزار
۶۴	درباره مکان نمازگزار
۶۸	فضیلت خواندن سوره‌های توحید و قدر در نماز
۶۹	در مورد سجده
۷۲	در مورد تکبیر پس از تشهد اول
۷۳	نماز جماعت
۷۴	قنوت
۷۵	مسائل متفرقه درباره نماز
۷۶	تسوییحات حضرت زهرا علیها السلام
۷۷	فرمایشاتی از امام زمان (عج) به آیت‌الله مرعشی نبوی

بخش پنجم:

- ۸۱ نماز امام زمان علیه السلام
- ۸۴ راهی برای استجابت دعا
- ۹۱ نماز امام زمان علیه السلام با بیانی ساده

قال المهدى عليه السلام
ما أزعَمَ أَنفَ الشَّيْطَانِ بِشَيْءٍ أَفْضَلُ مِنَ الْضَّلَادِ فَصَلَّاهَا وَ
أَزْعَمَ الشَّيْطَانَ أَنْفَهُ^(۱)

امام مهدى عليه السلام فرمود:
هیچ چیز همانند نماز، پوزه شیطان را به خاک
نمی مالد؛ پس نماز بگزار و بینی ابلیس را به خاک بمال.

تقدیم

به پیشگاه با عظمت ولیة الله العظمى و حجۃ الله الکبرى،
ام الائمه النجباء - سلام الله علیها - .

هم او که اصل رحمت ، منشاء رافت ، سرچشمہ
محبت ، محور عصمت و مدافع حقیقی حریم ولایت و
امامت بود.

و تقدیم به فرزند رشیدش حضرت بقیة الله الاعظم
حجۃ بن الحسن العسكري صلواۃ الله و سلامه علیه و علی
آباء الطاهرين.

به امید دیدار جمال تابناکش ، و درک ظهور و
فرجش ، و ملازمت رکابش ، در راه تحقق بخشیدن به
قسط و عدل در سراسرگیتی و اصلاح جهان و جهانیان.

به امید آن روز که؛ پایان رسیدن دوران جانسوز و غم‌بار غیبتش، تمامی واجبات و سنتهای الهی (به خصوص نماز) در عالم هستی جامه عمل بپوشد و حق آنها اداء گردد.

إنشاء الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين و صلى الله
على سيدنا و نبينا أبي القاسم
محمد ﷺ و على أهل بيته الطيبين
الطاهرين المعصومين لاسيما
مولانا بقيه الله في الأرضين «عجل الله
تعالي فرجه» و لعنه الله على أعدائهم
اجمعين من الان الى قيام يوم الدين.

مقدمه

نماز، به یاد خدا بودن است و دل از هر چه غیر اوست بریدن.

نماز، غرق شدن است در اقیانوس ناپیدا کرانه عبودیت و پاک گردیدن از آلودگی‌ها و رها شدن از فحشا و منکرات.

پارسایان و پرهیزکاران به واسطه آن، مقرّب درگاه الهی و محبوب ملائیکه می‌شوند. و با قدم گذاشتن در مسیر هدایت به نور معرفتش، دل و جان خویش را نوازش می‌دهند. و از طرف خداوند، مشمول الطاف و عنایات بی‌شمار می‌گردند؛ که از جمله آنها است:

«الطاف و عنایات، برکت در روزی، و آسایش تن.»

اولین عمل مورد سؤال در قیامت و میزان برای قبول یا رد شدن دیگر اعمال، «نماز» است. نماز ناخوشی شیطان و اسلحه‌ای علیه کافر است. و موجبات

استجابت دعا را برای صاحب خود به ارمغان می‌آورد. و این نماز گزارانند که از آن برای دنیا و آخرت خویش توشه بر می‌گیرند؛ و میان خود و فرشته مرگ، شفیع قرار می‌دهند. و برای تنها یی خود در دل قبر، ایس و مونس برمی‌گزینند؛ و با آن، آرامگاه ابدیشان را فرش می‌کنند. «نماز گزاران»، مشمول رحمت پروردگار و نجات یافتگان از عقوبتهای بلاهای روز واپسین‌اند. و به برکت آن، به دور از تیررس شعله‌های سوزان دوزخ، از پل صراط می‌گذرند و داخل در جناتی می‌شوند که خداوند برای آنان مهیا ساخته است. «نماز گزاران حقيقی»، سینه سوختگان از فراق حبیب‌اند، که سرمست از عبادت او بر سجاده محبت، نماز عشق می‌گزارند.

ای عزیزاً جز «آل الله»^(۱) کدامین کس یا گروه را می‌شناسی، که به هنگام نماز و راز و نیاز، جز خدا هر

۱- رسول اعظم و خاندان مطهر او - صلواة الله عليهم -

چه هست را فراموش کنند و رنگ و رویشان متغیر گردد. که اگر بخواهیم در این باره مطلب انباشته کنیم، حق آنان را ادا نتوانیم کرد.

کم نیست کتب و مقالاتی که توسط علمای بزرگوار اسلام و نویسنده‌گان متعدد به رشتہ تحریر درآمده؛ و نماز را از جواب م مختلف با استفاده از آیات نورانی قرآن مجید و فرمایشات ارزشمند و دُریار اهل بیت نور - صلوة الله عليهم - مورد بحث و بررسی قرار داده‌اند. (جزاهم الله خيرالجزاء).

آنچه مرا به نگارش این نوشتار واداشت، توجه این نکته بود که نماز از دیدگاه امام عصر - عليه آلاف التحییه و الثناء - که احیا گر حقیقی نماز و فرهنگ آن است، کمتر مورد توجه قرار گرفته است. لذا در پرتو عنایت‌های الهی و توجهات خاصه حضرت بقیة الله الاعظم - ارواحنا فداه -، موفق شدم تا نوشتة حاضر را تحقیق و تألیف نمایم. و در ضمن آن، بعضی از نکات را که تا

حدودی به موضوع بحث مربوط می‌شود، متذکر شوم.
امید آن دارم که زحمات ناچیزم، در این نوشتار مورد توجه ذات اقدس باری تعالی و بندگان صالح برگزیده‌اش، خاصه حضرت حجه بن الحسن العسكري طیللاً قرار گیرد؛ و مورد استفاده تمامی اقشار جامعه، به ویژه جوانان عزیز قرار گیرد. انشاء الله.

مشهد مقدس (۱) - ۱۳۷۵/۵/۱۲ هش.

۱۷ ربيع الاول ۱۴۱۷ هـ.

عباس علی الماسی زفره‌ای

۱- نگارش صفحات پایانی این نوشته، مصادف شده‌است با شب میلاد سراسر سعادت حضرت ختمی مرتبت محمد بن عبدالله عليه السلام و فرزند بزرگوارش حضرت جعفر بن محمد الصادق عليه السلام که توفیق یارم شد تا این ایام را در مشهد مقدس به سربرم، و به زیارت امام هشتم، حضرت علی بن موسی الرضا عليه السلام بپردازم. و تقارن این مناسبت با مشکوه و ارزشمند را به فال نیک می‌گیرم.

بخش اول:

- ۱- حکومت جهانی حضرت مهدی (عج) و نقش آن در احیای نماز و فرهنگ انسان ساز آن
- ۲- چند نکته قابل توجه
- ۳- نماز جماعت به امام حضرت مهدی (عج)
- ۴- عیسیٰ علیہ السلام، اذان گوی حضرت بقیة الله (عج)

قال الله تبارك و تعالى:
«الذين إن مَكَنَّا هُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةِ...»^(۱).
«(آنان که خدا را یاری می‌کنند) کسانی هستند
که اگر در روی زمین به آنان اقتدار و تمکن دهیم،
نماز را به پای می‌دارند.»

قال الباقر علیه السلام:
«هذه الآية لآل محمد ﷺ: المهدي واصحابه»^(۲).
«این آیه درباره آل محمد ﷺ که مهدی،
عجل الله تعالى فرجه و اصحاب او (هستند) نازل شده
است.»

۱- سوره حج، آیه ۴۱.
۲- بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۴۷.

حکومت امام مهدی(عج) و نقش آن در احیای نماز

در «دعای ندبه» (که خواندن آن در روزهای عید فطر، عید قربان، عید غدیر و جمعه مستحب است،) می خوانیم: «أَئِنَّ الْمُذَخَّرَ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَ السُّنَنَ» «کجاست آن ذخیره شده‌ای که احیاگر واجبات و سنتهای دین است.»

در این فراز شریف از دعای مبارک «ندبه»، از مولا یمان حضرت ولی عصر - عجل الله تعالی فرجه الشریف - به عنوان کسی که فرائض و سنن را تجدید و احیا می کند یاد شده است. و بی شک یکی از

واجبات و سنن الهی «نماز» است. و تنها کسانی به اقامه و برپایی آن می پردازند که در زمرة مؤمنان صالح باشند. زیرا بر پا داشتن نماز، نخستین ثمره و نشانه حکومت صالحان است^(۱).

می فرماید: «الَّذِينَ أَنْ مَكَنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةِ...»^(۲)
 «(آنان که خدارا یاری می کنند) کسانی هستند که اگر در روی زمین به آنان اقتدار و تمكن دهیم، نماز به پای دارند».

امام محمد باقر علیه السلام در تفسیر این آیه شریفه می فرمایند: «این آیه درباره آل محمد ﷺ که مهدی علیه السلام و اصحاب او (هستند) نازل شده است».

امام پنجم علیه السلام در ادامه می فرمایند: «خداؤند مشرقها و مغربهای زمین را به تصرف آنان در می آورد، و

۱- فرازی از پیام مقام معظم رهبری، بمناسبت مجمع اقامه نماز، ۱۶/۷/۷۰.

۲- سوره حج، آیه ۴۱.

دین (اسلام را) آشکار (و بر تمامی دینها غالب) می سازد. و خداوند به وسیله او و یارانش، باطل و بدعتها را از بین می برد؛ همچنانکه سفیهان، حق را میرانده باشند، تا جایی که اثری از ظلم دیده نشود...»^(۱).

چند نکته قابل توجه
 با توجه به آن آیه شریفه و فرمایش امام باقر علیه السلام، در می یابیم که:

○ خداوند متعال، حضرت مهدی (عج) و یاران او

۱ - عن الباصر علیه السلام هذه الآية لآل محمد عليه السلام المهدى واصحابه يُملأكم الله مشارق الأرض و مغاربها، و يظهر الدين، و يُمْكِنُ الله عز وجل به و يَأْصَحُّوا - البدع و الباطل، كما أمات السفهاء الحق - حتى لا يرى أثراً من الظلم ...» مکیال المکارم، ج ۲، ص ۲۷۵؛ بحال انوار، ۵۱، ص ۴۷.

رادر روی زمین اقتدار و تمکن می‌بخشد، تا آنجا که
شرقها و مغربها زمین به تصرف آنان در می‌آید؛ و به
برکت آنان اسلام بر تمامی دینها غالب می‌گردد، و باطل
و بدعتها نیز از بین می‌رود.

○ در دوران حکومت جهانی امام زمان علیهم السلام و
یارانش، قبل از هر کاری به اقامه و برپایی «نماز»
می‌پردازند؛ و آنگاه نوبت به زکات، امر به معروف و
نهی از منکر و دیگر واجبات و فرائض و مستحبات و
سننهای دینی می‌رسد.

○ نمازی که موکول به «تمکن فی الارض» شده،
نمازی است که در مقام طبیعی و جایگاه حقیقی
خودش قرار گیرد؛ و در تمامی بخشهاي حیات انسان
حضور داشته باشد و بر تمامی ارکان زندگی پرتو بیفکند
و انسان را اصلاح کند.

نمازی که خداوند اقامه کنندگان آن را حضرت

مهدی علیله و یارانش معرفی کرده، نمازی است که به عنوان یکی از ستونهای دین در جامعه بر پا داشته شود و همه کس با رازها و اشاره‌های آن آشنا، و از برکات آن برخوردار می‌گردد. در خشش معنویت، و صفاتی فکر الهی، همه آفاق جامعه را روشن و مصقاً می‌کند؛ و تنها و جانها با هم به نماز می‌شتابند^(۱).

لذا وقتی وجود مبارک امام عصر علیله قیام می‌کند، و حکومت جهانی خود را تشکیل دهد و به اقامه آن حقیقت بخشد، و بر شکوه و عظمت آن بیافزاید؛ تا آنجاکه نمازهای واجب در آن دوران با شکوه (غالباً)، و به جماعت خوانده می‌شود.

در بیشتر روایاتی که بیانگر این موضوع است، به چهره شاخص و باعظمتی برمی‌خوریم، که پیامبران

۱- گزیده‌ای از پام مقام معظم رهبری، به مناسب اولین مجمع اقامه نماز

اولو العزم، (که پایگاه وحی الهی و دارای مقام عصمت‌اند) بوده و با آن همه عظمت‌ش پشت سر حضرت حجه بن الحسن العسكری علیه السلام به نماز ایستاده و آن حضرت را به عنوان امام جماعت بر خویش مقدم می‌دارد. او حضرت عیسیٰ بن مریم - علی نبیئنا و آله و علیه السلام - است.

مهدی است آن که وقت نماز جماعتش عیسیٰ بصدق نیاز به او اقتدا کند

نماز جماعت به امامت حضرت مهدی (عج)

از مجموع احادیث و روایاتی که به بررسی این موضوع پرداخته، استفاده می‌شود که حضرت مهدی علیه السلام وقتی به هنگام قیام، وارد قدس می‌گردد، برای نابود کردن سپاه سفیانی، از قدس خارج می‌شود و

پس از نابود کردن آنها، دوباره با تمام یارانش به سرزمین قدس می‌آید، و بنایه فرموده حضرت امام صادق علیه السلام، چند روزی با مردم نماز می‌خواند، چون روز جمعه فرا رسد و نماز به پا داشته شود. عیسیٰ علیه السلام با هفتاد هزار فرشته، (در حالی که عمایمه سبزی به سر دارد و شمشیرش را حمایل کرده)، سلاحی به دست گرفته، بر فراز اسبی فرود می‌آید. منادی ندا می‌کند:

«ای گروه مسلمانان! حق آمد و باطل نابود شد»^(۱).

پس مهدی علیه السلام متوجه می‌شود که عیسیٰ در قدس، (در نزدیکی منازه سفید)، در حالیکه دستهای خود را بر

۱- قال الصادق علیه السلام : «... يَعُودُ الْقُدْسُ وَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ إِمَامًا، حَتَّىٰ إِذَا كَانَ يَرْأِمُ الْجُمُعَةَ، وَ أَقِيمَتِ الصَّلَاةُ، يَنْزِلُ - يَعْنِي عِيسَى علیه السلام وَ مَعَهُ الْفَأِيْدِيْنَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، وَ هُوَ بِعِمَامَةٍ خَضْراءً مُتَقَلَّدٌ بِسَيْفٍ، عَلَىٰ فَرَسٍ وَ بِيَدِهِ حَرْبَةٌ فِإِذَا أَنْزَلَ إِلَى الْأَرْضِ نَادَى مُنَادِيًّا مَعَايِشَ الْمُسْلِمِينَ جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ النَّاطِلُ» روزگار رهایی، ج ۱، ص ۵۵۶.

بالهای دو فرشته نهاده و آب از موها یش می‌چکد،) فرود آمده است؛ به او می‌فرماید:

«جلو بایست و با مردم نماز بخوان».

عیسیٰ علیه السلام در جواب می‌گوید:

«نماز برای تو اقامه شده است» پس (در این هنگام است که حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه به عنوان امام جماعت جلو می‌ایستد و) عیسیٰ علیه السلام پشت سر او نماز می‌خواند و با او بیعت می‌کند و می‌گوید:

«من به عنوان وزیر و معاون برانگیخته شده‌ام، نه به عنوان امیر و امام^(۱)».

* * *

۱- عن رَسُولِ اللَّهِ قَالَ لِعِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ : ... فَيَلْتَفَثُ الْمَهْدِيُّ وَ قَدْ تَرَأَ عِيسَى عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ فِي الْقَدِيسِ، وَاضِعًا كَفَنَهُ عَلَى أَجْنِحَةِ مَلَكَيْنِ، كَائِنَا يَقْطُرُ مِنْ شَغْرِهِ الْمَاءُ فَيَقُولُ الْمَهْدِيُّ: تَقْدَمْ صَلٌّ بِالثَّالِثِ فَيَقُولُ: إِنَّمَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ لَكَ، فَيَصْلِي عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلْفَهُ وَيَبَايِعُهُ وَيَقُولُ: إِنَّمَا بُعْثِثُ وَزِيرًا، وَلَمْ أُبَعْثِثْ أَمِيرًا»

عیسی (ع) مؤذن حضرت بقیه الله (عج)

حضرت علی علیه السلام می فرماید:

«چون روز جمعه شود و نماز بر پا گردد، عیسی بن مریم علیه السلام در آن ساعت از آسمان فرود آید، (به هنگام نزول دو جامه سرخ بر تن او خواهد بود و از سر او قطره های عرق چون روغن خواهد رسخت. او مردی زیبا و خوش اندام است، و شبیه ترین مردم به حضرت ابراهیم علیه السلام است). و به سوی مهدی علیه السلام می آید و با او مصافحه می کند و به او نوید پیروزی می دهد. در آن هنگام است که حضرت مهدی علیه السلام به او می گوید:

«ای روح الله! جلو بایست و با مردم نماز بخوان».

عیسی علیه السلام عرض می کند:

«ای فرزند پیامبر! نماز برای تو برپا شده است».

(کنایه از این که شما باید جلو بایستید تا ما به شما اقتدا کنیم).

آنگاه حضرت عیسیٰ علیہ السلام اذان می‌گوید، و پشت سر مهدی - عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف - نماز می‌خواند^(۱).

۱... «إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَقَدْ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ بَثَرَ عِيسَى بْنَ مَرْيَمَ تِلْكَ السَّاعَةِ مِنَ السَّمَاءِ وَعَلَيْهِ ثَوْبَانِ أَخْمَرَانِ، كَائِنًا يَقْطُرُ مِنْ رَأْيِهِ الدَّهْنُ وَهُوَ رَجُلٌ صَبِيعُ الْمَنْظَرِ وَالْوَجْهِ، أَشْبَهُ الْخَلْقِ يَابْرَاهِيمَ، فَيَأْتِي الْمَهْدِيُّ وَيُصَافِحُهُ يَسْرَهُ بِالْتَّضِيرِ فَعِنْدَ ذَلِكَ يَقُولُ لَهُ الْمَهْدِيُّ: «تَقَدَّمْ يَا رُوحَ اللَّهِ وَصَلَّى بِالنَّاسِ» فَيَقُولُ عِيسَى «بَلِ الصَّلَاةُ لَكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ» فَعِنْدَ ذَلِكَ يُؤَذَّنُ عِيسَى وَيَصْلِي خَلْفَ الْمَهْدِيِّ» روزگار رهایی، ص ۵۵۴

بخش دوم:

- حضرت مهدی علیه السلام نماز گزار حقیقی
- سلام بر مهدی علیه السلام زمانی که نماز می خواند.
- نماز خواندن حضرت مهدی علیه السلام بر پیکر پاک پدر بزرگوارش امام حسن عسکری علیه السلام.
- نماز خواندن حضرت بقیة الله الاعظم علیه السلام در مسجد «صعنه بن صوحان»
- اشارهای به قنوت امام زمان علیه السلام.
- اشارهای به رکوع و سجود امام زمان علیه السلام.
- تهلیل، تکبیر، حمد و استغفار توسط امام زمان علیه السلام.

فراز آخر

قال الكاظم عليه السلام:

«بَأْبِي مَنْ لَيْلُهُ يَرْزُقُ النُّجُومَ ساجِدًا وَ
رَاكِعًا»^(۱)

امام کاظم عليه السلام می‌فرماید: پدرم به قربان
آنکه شبش را با مراقبت ستارگان، در حال
ركوع و سجود به سر می‌برد.

حضرت مهدی (عج) نمازگزار حقیقی

بی شک در عالم وجود، بهترین بندگان خدا، انبیا و اوصیا ﷺ هستند؛ که به عنوان حجتهای الهی، زمین و اهل آن را از نابودی و تباہی نگاه می دارند، و چون دارای مقام والای علم، آگاهی و بیشن منحصر به فرد خود هستند، در زمینه عبادت هم، (به خصوص نماز)، برترین عبادت کنندگان و (افضل نمازگزاران) به شمار می روند. و اینجاست که خاتم انبیا حضرت محمد بن عبد الله ؑ و اهل بیت آن حضرت ﷺ به خصوص حضرت حجه بن الحسن - ارواحنا فداء - را باید نمازگزار حقیقی بدانیم.

سلام بر مهدی (عج)

آنگاه که نماز می خواند.

در زیارت «آل یاسین»^(۱) که از ناحیه مقدسه حضرت حجه بن الحسن العسگری علیه السلام نقل شده است، عباراتی نورانی وجود دارد که هر شیعه با خواندن آنها، علاوه بر این که بر مولای خود حضرت مهدی علیه السلام عرض سلام می کند، این نکته را نیز متذکر می شود که بعضی از سلام کردنها، در بعضی از اوقات، با سلام کردنهای دیگر فرق می کند. زیرا با هر بار سلام کردن معرفتش نیز بیشتر می شود. و با بعدی دیگر از ابعاد شخصیت والای امام زمان علیه السلام آشنا می شود.

در فرازی از آن زیارت شریف می خوانیم:

«السلام عليكَ حين تصلُّي و تفتُّ». *(۲)*

۱ - مفاتیح الجنان، قسمت دعاها و زیاراتهای مربوط به حضرت

حجه بن الحسن علیه السلام، و صحیفة المهدی، ص ۳۷.

«سلام بر تو، زمانی که نماز می خوانی و آنگاه که در قنوت، مشغول نیایش با خدا هستی».

در این فراز ابتدا به حضرت مهدی علیه السلام سلام می دهیم؛ سلامی که اختصاص به اوقات نماز خواندن آن وجود مبارک دارد. اوقاتی که بهترین و برترین بندگان خدا در عالم وجود، با فضیلت ترین فرائض را بر پا می دارند و کم نبوده و نیستند نیک بختانی که آن حضرت را در حال خواندن نماز، زیارت کرده‌اند. و بهترین دلیل بر این مطلب، بعضی از جریانات و حکایات تشرف به حضور آن حضرت است؛ که در آنها یک جا یا به طور پراکنده، به نماز خواندن آن حضرت اشاره شده است. در اینجا به دو نمونه از آنها اشاره می شود:

نماز خواندن حضرت بر پیکر پاک پدر بزرگوارش امام حسن عسکری علیهم السلام.

از «ابو الادیان» نقل شده که: «... بعد از شهادت امام

عسکری علیه السلام، وقتی در برابر جنازه کفن شده آن حضرت قرار گرفتیم، جعفر (کذاب - بردار امام عسکری علیه السلام) پیش آمد تا نماز بخواند، همین که آماده تکبیر شد، کودکی (که صورت گندمگون و موی سرش به هم پیچیده و بین دندانها یش گشاده بود)، پیش آمد و ردای جعفر را گرفت و کشید، گفت: «تأخّرْ يَا عَمْ! فَأَنَا أَحَقُّ بِالصَّلَاةِ عَلَى أَبِي».

«ای عموا! به عقب برگرد، من به نماز خواندن بر جنازه پدرم سزاوار نرم».

جهفر به کنار رفت، در حالی که چهره‌اش تغییر کرده و غبارگون شده بود. کودک (که وجود مبارک حجه بن الحسن العسکری علیه السلام بود) جلو آمد نماز خواند...»^(۱).

* * *

۱- سوگنامه آل محمد علیهم السلام، ص ۱۴۹.

نمازگزاران امام زمان علیه السلام

در مسجد صعصعة بن صوحان

مرحوم سید طاووس رهنگ^(۱) از محمدبن ابی الرواد رواسی نقل کرده، که گفت:

روزی در محضر محمد بن جعفر دهان (روغن فروش) راهی مسجد سهله بودیم، که محمد بن جعفر گفت: ما را ببر به مسجد «صغریه بن صوحان»، چون آن مسجد مبارکی است و امیر مؤمنان علیه السلام در آنجا نمازگزارده و ائمه هدی علیهم السلام قدمهای شریف خود را در آنجا گذاشتند.

سوی آن مسجد روان شده، و آنجا نمازگزاردیم. در حال نماز بودیم که دیدیم، مردی از شتر پایین آمد و ساقهای شترش را عقال کرد؛ آنگاه داخل مسجد شد و آغاز به اقامه نماز کرد. نمازش به طول انجامید. و پس از

نمایز، دستهایش را بلند کرد و این دعا را خواند:
 «اللَّهُمَّ يَا ذَالْقَنْ السَّابِعَةَ...»

پس از دعا برخاست و نزد شترش رفت، و سوار شد.
 محمد بن جعفر دهان خطاب به من گفت:
 «برنی خیزی تا نزد او برویم و سؤال کنیم که کیست؟
 برخاسته، نزد او رفته و گفتیم: «تو را به خداوند
 قسم می‌دهیم، که به ما بفرمایی تو کیستی؟
 فرمود: «مرا کی پنداشتید؟»
 دهان گفت: «گمان کردم تو خضری!
 سپس رو به من کرد و فرمود: «تو هم چنین گمان
 کردی!».

گفتیم: «من هم گمان کردم که تو خضری». فرمود: «والله من کسی هستم که خضر به او و دیلنش محتاج است. بازگردید؛ منم، امام زمان (شما)^(۱).

اشاره‌ای به قنوت امام زمان (عج)
همانطور که پیشتر اشاره شد، در زیارت آل یاسین
می‌گوییم:

«السلامُ عَلَيْكَ جِئَنَ تُصَلَّى وَ تَقْتُلُ»
«سلام بر تو، آنگاه که نماز می‌خوانی، و در حال
قنوت و نیایش با خدا هستی».

قنوت حضرت، که در این فراز زیارت آل یاسین به
آن اشاره شده، خود بحثی جداگانه لازم دارد که این جا
 فقط به ذکر یک روایت اکتفا می‌شود:

سید اجل، علی بن طاووس رض کتاب «مجمع
الدعوات»، از امام زمان علیه السلام نقل کرده‌اند که آن حضرت
در قنوت نماز می‌خواندند:

اللَّهُمَّ صَلُّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَخْرُمْ
أَوْلِيَائِكَ بِإِنْجَازِ وَغَدِيَ وَبَلْغُهُمْ دَرَكَ مَا

يَأَمْلُونَهُ مِنْ نَصْرِكَ وَأَخْفُفْ عَنْهُمْ بِأَسْ مَنْ
 نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْكَ وَتَمَرَّدَ بِمَنْعِكَ عَلَى
 رُكُوبِ مُخَالِفِكَ وَاسْتَغَانَ بِرَفِدِكَ عَلَى فَلَّ
 حَدَّكَ وَقَصَدَ لِكَيْدِكَ بِأَيْدِكَ وَوَسْعَتَهُ حَلْمًا
 لَتَأْخُذَهُ عَلَى جَهَرَةٍ أَوْ تَسْتَأْصِلَهُ عَلَى غَرَّةٍ
 فَإِنَّكَ اللَّهُمَّ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ «حَتَّى
 إِذَا أَخَذْتِ الْأَرْضَ زُخْرُفَهَا وَأَزَيَّنْتِ وَظَنَّ
 أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ
 نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا»

كَانَ لَمْ بِالْأَفْسِ كَذَالِكَ ثُفَصُلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَتَكَبَّرُونَ وَقُلْتَ: «فَلَمَّا أَسْفَوْنَا أَنْتَقَمْنَا
 مِنْهُمْ» وَإِنَّ الْغَايَةَ عِنْدَنَا قَدْ تَنَاهَثَ وَإِنَّا
 لِغَضْبِكَ غَاصِبُونَ وَإِنَّا عَلَى نَصْرِ الْحَقِّ
 مُتَعَاصِبُونَ وَإِلَى وَرُودِ أَمْرِكَ مُشْتَاقُونَ وَ

لِإِنْجَازِ وَ عُدِكْ مُرْتَقِبُونَ وَ لِحُلُولِ وَ عِيدِكَ
بِأَعْذَائِكَ مُتَوَقَّعُونَ
اللَّهُمَّ فَأَذْنْ بِذَلِكَ وَ افْتَحْ طُرُقَاتِهِ وَ سَهِّلْ
خُرُوجَهُ وَ طَأْ مَسَالِكَهُ وَ اشْرِعْ شَرَاعِيَّهُ وَ أَيَّدْ
جُنُودَهُ وَ أَغْوَانَهُ وَ بَادِزْ بِأَسْكَ الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ وَ ابْسُطْ سَيْفَ نِقْمَتِكَ عَلَى
أَعْذَائِكَ الْمُعَانِدِينَ وَ خُذْ بِالثَّارِ إِنَّكَ جَوَادٌ
مَكَارٌ»^(۱)

«خدایا! بر محمد و آل محمد درود فرست و
اولیائت را با وفا کردن به و عدهات گرامی بدار، آنها را با
آنچه از یاریت امید دارند برسان، وزیان کسانی را که بر
خلاف تو برخیزند از ایشان دور گردان، و اذیت کسانی
را که بر ممنوعیت ارتکاب مخالفت سرکشی نموده و با

کمک عنایات و نعمتهای تو در صدد از هم گسیختن حد
تو برآمده و با همان نعمتهای تو قصد نیرنگ با تو
کرده، از آنها باز دار، که تو او را با برداشتن فراگرفته‌ای تا
او را آشکارا برگیری یا در حالی که مغروف شده از ریشه
برآوری. که البته ای پرودگار، تو فرموده‌ای و فرموده‌ات
حق است که:

تا آنگاه که زمین از خرمی و سبزی به خود زیور بسته
و آرایش کند و مردمش خود را برآن قادر و متصرف
پندارند که ناگهان فرمان ما به شب یا روز در رسدا و
آنهمه زیب و زیور زمین را دروکند و زمین چنان خشک
شود که گویی دیروز در آن هیچ نبوده. اینگونه خدا
آیاتش را با مثال روشن برای اهل فکرت بیان می‌کند^(۱)
و نیز فرموده: پس آنگاه که ما را به خشم آوردند ما هم از
آنان انتقام کشیدیم^(۲).

و برآستی که آخرین فرصت نزد ما به سر آمده، و ما برای خشم تو غضبناک هستیم. و ما بر یاریت هم داشتاییم، و به آمدنت مشتاقیم. و برای تحقق یافتن وعده‌ات در انتظاریم، و حلول عذابت را بر دشمنان متوقعیم.

بارالها! پس در آن امر، ما را اذن بده، و راههایش را بگشای، و نحوه بیرون شدنش را آسان کن، و زمینه‌های پیمودنش را فراهم ساز، و سپاهیان و یاورانش را تأیید فرما، و عذاب را به ستمگران زودتر برسان، و شمشیر نعمت را بر دشمنان معاندت بگستران، و خونها را بگیر؛ که تو بخشنده، و بسیار مکرکننده‌ای»

اشاره‌ای به رکوع و سجود امام زمان (عج)

در فرازی دیگر از زیارت آل یاسین می‌خوانیم:

«السلامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعٌ وَ تَسْجُدٌ»

«سلام بر تو (ای بهترین رکوع کننده و برترین سجده رونده در مقابل پروردگار) در زمانی که برای خدای خودت رکوع و سجود می‌کنی، و در برابر ش سجده می‌نمایی».

تهليل و تکبیر و حمد و استغفار توسط امام زمان علیه السلام
 «السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تَهَلَّلُ وَ تُكَبِّرُ - السَّلَامُ عَلَيْكَ حَيْثُ تَخْمِدُ وَ تَسْتَغْفِرُ»

«سلام بر تو ای مهدی! هنگامی که خداوند را به یگانگی یاد می‌کنی؛ و کلمه مقدس لا اله الا الله را (در نماز و اذان نماز و...) می‌گویی. سلام بر تو زمانی که خداوند را به بزرگی یاد می‌کنی و الله اکبر را (در نماز و در غیر نماز) می‌خوانی.

سلام بر تو، آنگاه که در نماز و غیر نماز خدا را حمد و ثنا و ستایش می‌کنی؛ و سلام بر تو زمانی که غفران و آمرزش می‌خواهی.

فراز آخر

«السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُضْبِحَ...»

«سلام بر تو ای صاحب عصر و زمان، آنگاه که شبهايت را با عبادت پروردگار به صبح می‌رسانی»

فقیه بزرگوار و زاهد عالی مقام، مرحوم سید بن طاووس شیخ حدیثی را از امام موسی بن جعفر علیهم السلام درباره دعا برای امام عصر (عج) نقل کرده، و ضمن آن، در توصیف آن حضرت و درباره معنویت و کثرت عبادت آن بزرگوار فرمودند:

«أَسْمَرَ اللَّوْنَ يُغْتَازَهُ مَعَ سَمَرِيَّةٍ صَفْرَةُ مَنْ سَهُرَ اللَّيْلِ،
بِأَبْيَ مَنْ لَيْلَهُ يَرْعَى النُّجُومَ سَاجِدًا وَ زَاكِعًا»^(۱).

«رخسار، گندمگونش در اثر بیداری شبها، با زردی آمیخته شده.

۱ - در صفحه ۲۰۰ کتاب «فلاح السائل».

پدرم به قربان آن که شبیش را با مراقبت ستارگان، در حال رکوع و سجود به سر می بود^(۱).

و این بود دورنمایی از نماز حضرت ولی عصر ارواحنا فداه که با استفاده از زیارت و آل یاسین» مورد بررسی قرار دادیم؛ امید است که آن حضرت با ظهور موافر السرور خویش، عالم و عالمیان را به نور نمازش روشن سازد. ان شاء الله.

بخش سوم:
تأکید امام عصر علیه السلام بر نماز اول وقت
دو حکایت
راز نماز اول وقت
یکی از برکات جلسات توسل به امام زمان علیه السلام
تا آخر عمر نمازم را همیشه اول وقت می خوانم
گفتاری از حضرت مهدی علیه السلام درباره تأخیر وقت نماز

امام مهدی علیه السلام می فرماید:

ملعون است، ملعون است کسی که نماز
مغرب را بقدرتی تأخیر بیندازد که ستاره‌ها
درهم فرو رود. (به آسانی دیده شود).
ملعون است، ملعون است کسی که
نماز صبح را به قدری تأخیر بیندازد که
ستاره‌ها کاملاً ناپدید شوند^(۱).

۱ - غیبت شیخ طوسی، ص ۱۱۳ - بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۵.

تأکید امام عصر (عج) بر نماز اول وقت

نماز اول وقت، رضوان خدا و افضل اعمال و موجب راحتی انسان، به هنگام مرگ می شود. غمها و غصه های انسان را دفع و از تالم و اندوه رهایش می کند. نماز اول وقت نجات دهنده انسان از آتش جهنم، و مایه خوف و ترس شیطان است.

کسی که نمازهایش را با وضوی تمام و حفظ وقتی های آن انجام دهد، علاوه بر این که خواسته هایش در قیامت برآورده می شود و به برکت آن وارد بهشت می گردد، در دنیا هم به دور از گرفتاریها و ناراحتی ها، رزقی وسیع، عمری با برکت، توفیقاتی پسی در پی و از همه مهم تر، مشمول الطاف و عنایات اولیای عزیز پروردگار، خاصه وجود مبارک امام عصر - ارواحنا فداه - قرار می گیرد.

دو حکایت

۱- راننده‌ای که متعهد شد نمازش را اول وقت بخواند راننده‌ای اظهار می‌داشت^(۱): «موقعی که ماشینم را بارزده و از مشهد به قصد یکی از شهرها، خارج شدم؛ در بین راه هوا طوفانی شد و برف زیادی آمد؛ و راه بسته شده، من در برف ماندم. موتور ماشین خاموش شد و از کار افتاد. هر چه کوشش کردم، نتوانستم ماشین را روشن کنم. مرگ خود را در مقابل دیدگانم، مجسم دیدم. به فکر فرو رفتم که خدایا، راه چاره چیست؟ در آن حال یادم آمد که واعظی در سالهای قبل،

۱- به نقل از شخصی که در مسجد گوهر شاد مشهد منبر رفته بود.

منزل ما منبر می‌رفت. او روزی بالای منبر گفت: مردم، هر وقت در تنگنا قرار گرفتید و از همه جا مایوس شدید، به امام زمان علیه السلام متولّ شوید؛ ان شاء الله حضرت کمک می‌کند.

من هم با این خاطره، بی اختیار متولّ به آقا امام زمان علیه السلام شدم؛ و از ماشین پایین آمدم، و دوباره موتور ماشین را بررسی کردم، که شاید روشن شود؛ اما موفق نشدم. سوار ماشین شدم، در حالی که غم و غصه تمام وجودم را فرا گرفته بود. ناگاه، شیطان به گوشم خواند که؛ «متولّ به کسی شده‌ای که وجود خارجی ندارد»! فهمیدم وسوسه شیطان است که در لحظات آخر عمر، برای فریب من آمده، ناراحتی ام افزون‌تر شد.

دوباره از ماشین پیاده شدم و از خداوند، مرگ یا نجاتم را طلبیدم؛ و با خداوند عهد بستم که: «اگر من از این مهله‌که نجات پیدا کنم و دوباره زن و فرزندم را ببینم، از گناه‌هایی که تا آن روز آلوده بودم فاصله بگیرم، و

نمازهایم را هم اول وقت بخوانم (چون تا آن زمان من به نمازم اهمیتی نمی‌دادم، گاه می‌خواندم و گاه قضا می‌شد و در مواقعی آخر وقت می‌خواندم، و مرتب نبود، این دو عهد را با خدا بستم که در صورت نجات از این مهلهکه، این دو برنامه را انجام دهم.

طولی نکشید که متوجه شدم شخصی داخل برفها دارد به طرف من می‌آید، حس کردم کمک راننده‌ای است، چون مقداری آچار به دست داشت، به من سلام کرد و گفت: «چرا سرگردانی؟»

ماجرای طوفان و برف و خاموشی ماشین را به طور مفصل برایش نقل کردم و گفتم: «حدود سه - چهار ساعت است که من طفره زده‌ام و ماشین روشن نمی‌شود»

گفت: «من ماشین را راه می‌اندازم» دستور داد: برو پشت فرمان بنشین و استارت بزن».

کاپوت ماشین را بالا زدم و ندیدم دست ایشان به

ماشین خورد یانه، سوئیچ ماشین را زدم، موتور روشن شد و فرمودند: «حرکت کن برو!»

گفتم: «الآن می‌روم جلوتر می‌مانم، راه بسته است»

فرمودند: ماشین شما در راه نمی‌ماند حرکت کن.

گفتم: ماشین شما کجاست، می‌خواهید به شما

کمک و یاری دهم؟

فرمودند: «من به کمک شما احتیاجی ندارم.»

- تصمیم گرفتم مقدار پولی را که داشتم به ایشان

بدهم، شیشه پائین بود و من هم پشت فرمان و آقا هم

پایین، گفتم: اجازه بده مقداری پول به شما بدهم.

فرمودند: «من به پول شما احتیاجی ندارم»

پرسیدم: «عیب ماشین من چه بود؟»

فرمودند: «هر چه بود رفع شد.»

گفتم: «ممکن است دوباره دچار نقص شود.»

فرمود: «نه، این ماشین شما دیگر در راه نمی‌ماند»

گفتم: «آخر این که نشد شما به پول و کمک من

احتیاج ندارید و از نظر استادی هم که مهارت فوق العاده‌ای نشان دادید، من از این جا حرکت نمی‌کنم تا خدمتی در حق شما انجام دهم، من راننده‌ای جوانمردم باید زحمت شما را از راهی جبران کنم»

تبسمی فرمودند و گفتند: «تفاوت راننده جوانمرد و ناجوانمرد چیست؟»

گفتم: شما خود کمک راننده‌ای می‌دانی، شوفر ناجوانمرد اگر از کسی خدمت و نیکی ببیند نادیده می‌گیرد و می‌گوید وظیفه اش را انجام داده، ولی شوفر جوانمرد از کسی نیکی و خدمتی ببیند تا پاسخگوی نیکویی او نباشد، و جدالش راحت نمی‌شود، و من نمی‌گویم جوانمردم ولی ناجوانمرد هم نیستم تا به شما خدمتی نکنم، و جدالیم ناراحت است و نمی‌توانم حرکت کنم.»

ایشان فرمودند: «خیلی خوب حالا اگر می‌خواهی به ما خدمتی کنی، تعهدی را که با خدا بستی، عمل کن،

که این خدمت به ما است».

گفتم: «من چه تعهدی بستم؟»

فرمود: «یکی این که از گناه فاصله بگیری و دوم این
که نمازهایت را در اول وقت بخوانی».

وقتی این مطلب را شنیدم تعجب کردم چون این
مطلوبی بود که وقتی دست از جان شستم با خدا در دل
بیان کردم و این از کجا فهمیده و به ضمیر من آگاه شده
است! درب ماشین را باز کردم و آمدم پایین که این
شخص را از نزدیک ببینم. وقتی خواستم آقا را در بغل
کنم، دیدم کسی نیست فهمیدم همان توسلی که به آقا و
مولایم صاحب الزمان (عج) پیدا کردم اثر گذاشت و
این وجود مبارک هم آقا حجه بن الحسن العسكري (عج)
بود که نجاتم داد^(۱).

* * *

۲ - عمل به تعهد اقامه نماز اول وقت

... صدای اذان از رادیو ماشین به گوش رسید، جوانی که در کنارم نشسته بود بلند شد و به طرف راننده رفت و به او گفت: آقای راننده! می خواهم نماز بخوانم. راننده با بی تفاوتی و بی خیالی گفت: «برو بابا حالا کی نماز می خواند! بعدش هم توجهی به این مطلب نکرد، ولی جوان با عصبانیت و ناراحتی گفت: «به تو می گویم نگهدار» راننده فهمید که او بسیار جدی است، گفت: اینجا که جای نماز خواندن نیست و سط بیابان، بگذار به یک قهوه خانه یا شهری بررسیم، بعد نگه می دارم خلاصه بحث بالا گرفت و بگو مگو بین راننده و جوان ادامه یافت و منتهی به دعوا شد، راننده چاره‌ای جز نگه داشتن نداشت. بالاخره ماشین را در کنار جاده نگه داشت و جوان پیاده شد و نمازش را با آرامش و طمأنیه خواند، من هم تأسی از وی نمازم را خواندم. پس از نماز وقتی در کنار هم نشستیم و ماشین

حرکت کرد از او پرسیدم: «چه چیز باعث شده که نمازتان را اول وقت خواندید؟

گفت: «من به امام زمانم حضرت ولی عصر - عجّل الله فرجه الشریف - تعهد داده‌ام که نماز را اول وقت بخوانم!»

تعجب من بیشتر شد، گفتم: «چگونه و به خاطر چه چیز تعهد دادید؟»

گفت: «من قضیه و داستانی دارم که برایتان بازگو می‌کنم»، من در یکی از کشورهای اروپایی برای ادامه تحصیلاتم درس می‌خواندم، چند سالی بود که آنجا بودم، محل سکونتم در یک بخش کوچک بود و تا شهر که دانشگاه در آن قرار داشت فاصله زیادی بود که اکثر اوقات با ماشین این مسیر را طی می‌کردم. ضمناً در این بخش، یک اتوبوس بیشتر نبود که مسافران را به شهر می‌برد و برمی‌گشت. برای فارغ التحصیل شدنم باید آخرین امتحانم را می‌دادم، پس از سالها رنج و سختی و تحمل غربت، خلاصه روز موعود فرا رسید، درس‌هایم

را خوب خوانده بودم، آماده بودم برای آخرین امتحان سرنوشت ساز و مهمی بود. سوار ماشین اتوبوس شدم و پس از چند دقیقه، اتوبوس در حالی که پر از مسافر بود راه افتاد من هم کتابیم جلویم باز بود و می خواندم، نیمی از راه آمده بودیم که یکباره اتوبوس خاموش شد، راننده پایین رفت و کاپوت ماشین را بالا زد، مقداری موتور ماشین را نگاه کرد و دستکاری نمود آمد استارت زد، ماشین روشن نشد، دوباره و چند مین بار همین کار را کرد اما فایده‌ای نداشت، [این وضعیت] طولانی شد [و] مسافران آمده بودند کنار جاده نشسته و بچه‌هایشان بازی می کردند و من هم دلم برای امتحان شور می زد و ناراحت بودم، چیزی دیگر به موقع امتحان نمانده بود، وسیله نقلیه دیگری هم از جاده عبور نمی کرد که با آن بروم، نمی دانستم چه کنم، در اضطراب و نگرانی و ناامیدی بسر می بردم، تا شهر هم راه زیادی بود، نمی شد که پیاده بروم، پیوسته قدم می زدم و به ماشین و جاده نگاه می کردم که همه

تلائیهای چند ساله‌ام از بین می‌رود و خیلی نگران بودم.

یکباره جرقه‌ای در مغزم زد! که ما وقتی در ایران بودیم در سختی‌ها متولّ به امام زمان (عج) می‌شدیم و وقتی کارها به بن بست می‌رسید از او کمک و یاری می‌خواستیم، این بود که دلم شکست و اشکم جاری شد، با خود گفتم: «یا بقیة الله، اگر امروز کمکم کنی تا به مقصدم برسم، قول می‌دهم و متعهد می‌شوم که تا آخر عمر نمازم را همیشه اول وقت بخوانم».

پس از چند دقیقه آقایی از آن دورها آمد و روکرد به راننده و گفت: «چه شده؟» (با زیان خود آنها حرف می‌زد). راننده گفت: «نمی‌دانم هر کار می‌کنم روشن نمی‌شود. مقداری ماشین را دست کاری کرد و کاپوت را بست و گفت «برو استارت بزن» چند استارت که زد ماشین روشن شد، همه خوشحال شدند و سوار ماشین گشتند، و من برق امیدی در دلم زد و امیدوار شدم، همینکه اتوبوس می‌خواست راه بیفت، دیدم همان آقا

بالا آمد و مرا به اسم صدا زد و گفت:

«تعهّدی که به ما دادی یادت نرود، نماز اول وقت»

و بعد پیاده شد و رفت و من او را ندیدم، فهیمدم که حضرت بقیة الله امام عصر - عجل الله تعالى فرجه الشریف - بوده و همینطور اشک می‌ریختم که چقدر من در غفلت بودم. این بود سرگذشت نماز اول وقت من.

با توجه به دو حکایت مذکور، در می‌یابیم که یکی از راههای جلب محبت امام زمان (عج) و نجات پیدا کردن از گرفتاریها و ناراحتی‌ها خواندن نماز در اول وقت است. به همان اندازه که نماز اول وقت انسان را مشمول رحمت پروردگار می‌کند و بر توفیقات انسان در راه عبادت و بندگی و انجام واجبات و ترك محرمات می‌افزاید، به همان اندازه تأخیر نمازها از اول وقت نیز موجبات محرومیتهای انسان را از رحمتهای پروردگار فراهم ساخته و چه بسا باعث خسران انسان در دنیا و آخرت می‌گردد.

گفتاری از امام مهدی (عج) درباره تأخیر وقت نماز

زهی نقل می‌کند که مدت‌های مديدة در طلب حضرت مهدی - عجل الله فرجه الشریف - بودم و در این راه اموال فراوانی خرج کردم اما به هدف نرسیدم تا این که خدمت محمد بن عثمان، دومین نایب خاص امام زمان علیه السلام در غیبت صغیری، رسیدم و مدتی در محضراو بودم، روزی از او به التماس خواستم مرا به خدمت امام زمان علیه السلام ببرد، وی پاسخ منفی داد ولی در مقابل تصرع و التماس زیاد من گفت: «فردا اول وقت بیا». فردای آن روز وقتی خدمت محمد بن عثمان رفتم دیدم جوانی خوش سیما و خوش بو همراه اوست به من اشاره کرد: «این است آن کس که در طلبش هستی».

آنچه سؤال در محضر حضرتش طرح کردم. ایشان جواب مرا فرمود، تا به خانه‌ای رسیدیم، هنگامی که

خواست داخل شود محمد بن عثمان به من گفت:
 «اگر می خواهی چیزی بپرس! که دیگر بعد از
 این، او را نمی بینی».

من هم به دنبال او رفتم که سؤالهایی کنم ولی او
 داخل خانه شد و جزو این دو جمله چیزی نفرمود^(۱):
 «ملعون است ملعون، کسی که نماز مغرب را به قدری
 تأخیر اندازد که ستاره‌ها در هم فرو رود» از رحمت خدا
 دور است، از رحمت خدا دور است کسی که نماز صبح
 را به قدری تأخیر اندازد که ستاره‌ها کاملاً ناپدید شود (و
 بعد از آن) چیزی نفرمود و داخل خانه شد.^(۲)

۱ - داستانهای نماز، مرتضی عطایی، صفحه ۱۰۷؛ به نقل از یکی از علمای مشهد.

۲ - غیبت شیخ طوسی، ص ۱۱۳؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۵.
 قال المهدی عليه السلام :

«ملعون، ملعونٌ مَنْ أَخْرَى الْعِشَاءَ إِلَى أَنْ تُشَبِّكَ النُّجُومَ».

«ملعون، ملعونٌ مَنْ أَخْرَى الْغَدَاءَ إِلَى أَنْ تُنْقَصِي النُّجُومَ».

بخش چهارم

بیاناتی از حضرت مهدی علیه السلام پیرامون مسائل نماز

- تسبیجات حضرت زهرا علیها السلام

- فرمایشی از امام زمان علیه السلام به آیة‌الله‌نجفی مرعشی رهنی

امام مهدی علیه السلام:

ثواب در سوره‌ها به همان اندازه‌ای است که روایت شده است. و اگر کسی خواندن سوره‌ای را که ثواب دارد ترک کرده، به جای آن سوره‌های «قل هو الله أحد» یا «انا أنزلناه» را به خاطر برقراری و فضیلتی که دارد بخواند، هم ثواب سوره‌هایی که خوانده، و هم ثواب سوره‌ای که خواندنش را ترک کرده است به او داده می‌شود.

خواندن سوره‌ای غیر از «انا أنزلنا» و «قل هو الله أحد» نیز جایز، و نماز هم درست و صحیح است، ولی کسی که این دو سوره را ترک کند فضیلتی را از دست داده است^(۱).

۱ - فرازی از توقع مبارک از ناحیه مقدسه امام عصر علیه السلام به افتخار محمد بن عبدالله حمیری.

مسائلی پیرامون نماز، از حضرت مهدی (عج)

آنچه در این بخش می‌خوانید، گوشه‌ای است از فرمایشات و توقیعات شریف که از ناحیه مقدسة حضرت بقیة الله الاعظم - ارجمندنا فداه - صادر شده است و حضرت در آنها به پاره‌ای از مسائل در رابطه با نماز اشاره فرموده‌اند.

در مورد مسح پاهای در وضو

پرسش: آیا هر دو پا را با هم می‌توان مسح کرد یا باید یکی پس از دیگری مسح شود، یعنی اول پای راست و سپس پای چپ؟

پاسخ: هر دو پا را با هم می‌توان مسح کرد و اگر خواست اول یکی را مسح کند باید از پای راست شروع کند و بعد پای چپ را مسح نماید^(۱).

درباره کسی که نماز ظهر را دو رکعتی بخواند

پرسش: کسی که نماز ظهر را خواند و وارد نماز عصر شد و پس از این که دو رکعت نماز عصر را خواند، یقین کرد نماز ظهر را دو رکعتی خوانده است تکلیف او چیست؟

پاسخ: اگر در بین نماز، چیزی که نماز را باطل

۱ - توقيع مبارک از ناحیه مقدسه حضرت ولی عصر - ارواحنا فداء - به افتخار محمدبن عبدالله حمیری.

احتجاج طبرسی، ج ۲ منقول از مجموعه فرمایشات حضرت بقیة الله -

اروحنا فداء ، ص ، ۱۶۸ .

می‌کند انجام داده است، هر دو نماز را اعاده می‌کند و اگر انجام نداده است، دو رکعت آخر را به نیت نماز ظهر خوانده، سپس نماز عصر را می‌خواند.^(۱)

پرسش‌هایی درباره لباس نمازگزار

پرسش: خیاط مجوسی که گوشت میته می‌خورد و از آلو دگی جنابت پروائی ندارد، آیا با لباسی که برای ما می‌دوزد قبل از این که تطهیر شود، می‌توان نماز خواند؟
پاسخ: نماز در آن لباس مانعی ندارد.^(۲)

پرسش: از حضرت عسکری علیه السلام حدیث کردند که

۱ - مدرک قبل، ص ۱۵۵.

۲ - از یکی از توقیعات حضرت ولی عصر - ارواحنا فداء - منتقل در مدرک قبل، ص ۱۲۸ و ۱۲۹.

از آن حضرت در مورد نماز در لباسی که با مو و کرک خرگوش مخلوط می‌باشد، سؤال شده است، آن حضرت فرموده‌است: جایز است. و همچنین درباره همین مسئله سؤال شده و فرمودند: نماز در این لباس جایز نیست! به کدامیک از این دو روایت عمل شود؟ پاسخ: در خرگوش، کرک و مو در پوستش حرام است اما کرک و مو به تنها بی حلال است. و در مورد روایتی که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود: «در لباسی که از خرگوش و رویاه ساخته شده باشد، نماز خوانده نمی‌شود» البته مقصود آن حضرت این است که در پوست آن نمی‌شود نماز خواند»^(۱).

۱ - توقيع مبارک از ناحيه مقدسه امام زمان علیه السلام به افتخار محمدبن عبد الله حميري.

احتجاج طبرسي، ج ۲ منقول در مجموعه فرمایشات حضرت بقیة الله ارواحنا فداء - ص ۱۶۸.

پرسش: «در اصفهان لباسهایی به نام «عتابیه» از قز یا ابریشم بافته می‌شود، آیا نماز خواندن در آنها جایز است؟

پاسخ: نماز جز در لباسی که تار و پودش از پنبه یا کتان باشد جایز نیست^(۱).

پرسش: آیا در برداشتن و پوشیدن لباسی که از کرک (و بر) تهیه شده باشد، نماز صحیح است یا خیر؟

پاسخ: ... با پوست سمور (که حیوانی است صحرایی) و رویاه، نماز خواندن حرام است و با پوست حیوانات مأکول اللحم (که خوردن گوشت آنها حلال است) که بوسیله یکی از برادران دینی تو یا فردی از مخالفان که مورد اعتماد تو باشد ذبح شود، پوشیدن آن جایز است و نماز خواندن با آن مانعی ندارد^(۲).

۱ - مدرک قبل ۱۶۷.

۲ - توقیع مبارک از ناحیه مقدسه امام عصر - ارواحنا فداء - به افتخار احمدبن ابی روح.

بعمار الانوار ج ، ص ۵۳، منقول در مدرک قبل، ص ۱۲۴ .

درباره مکان نمازگزار

پرسش: نمازگزاری که آتش، عکس و چراغ در جلوی او باشد، آیا نمازش صحیح است یا خیر؟

پاسخ: اگر اجداد و نیاکان نمازگزار از بت پرستان و آتش پرستان نباشند، نماز آنها صحیح است، ولی در صورتی که پدران و مادرانشان بت پرست و آتش پرست بوده‌اند، نماز آنان در حالی که آتش، عکس و چراغ در پیش رویشان باشد جایز نیست^(۱).

پرسش: مردی که در محل و کجاوه، که بر روی شتر است، قرار دارد و با توجه به این که برف بسیاری به

۱ - برگرفته از توقيع مبارک از ناحیه مقدسه حضرت مهدی علیه السلام به افتخار محمد بن عثمان.

ارتفاع قامت انسان باریده است، می ترسد اگر از شتر پایین بیاید در برف فرو برود و چه بسا ممکن است که در حال بیرون آمدن از محمل، برف از بالا سقوط کند و او نتواند آن را از خود دور سازد، آیا در این صورت می تواند نماز واجب خود را در محل بخواند؟ البته ما چند بار این کار را کرده‌ایم آیا باید نمازهایی را که اینگونه خوانده‌ایم اعاده کنیم یا خیر؟

پاسخ: در هنگام ضرورت و در حال اضطرار مانعی ندارد^(۱).

پرسش: شخصی به زیارت قبور ائمه علیهم السلام می‌رود... آیا جایز است پشت به قبر و رو به قبله ایستاده، نماز بخواند یا خیر؟

۱- توقيع مبارک به افتخار محمدبن عبدالله حمیری.

احتجاج طبرسی، ج ۲، منقول در مدرک قبل، ص ۱۵۳.

پاسخ: نماز خواندن به نحوی که قبر در جلو قرار گرفته باشد جایز است، ولی در جلوی قبر یا طرف راست و چپ قبر نماز خواندن درست نیست و از امام که (درود خدا بر او و خاندانش باد) نباید جلو افتاد و در طرف مساوی امام نیز نباید ایستاد^(۱).

فضیلت خواندن سوره‌های توحید و قدر در نماز

پرسش: فضیلت خواندن یا نخواندن سوره‌های «قل هو الله أحد» و «انا انزلنا» در نماز، بعد از سوره حمد چگونه است؟

پاسخ: ثواب در سوره‌ها به همان اندازه‌ای است که روایت شده است و اگر کسی خواندن سوره‌های «قل هو الله أحد» و «انا انزلنا» را به خاطر برتری و فضیلت آنها

۱ - مدرک قبل، صفحات ۱۵۹ و ۱۶۱.

بخواند، هم ثواب سوره‌هایی که خوانده و هم ثواب سوره‌ای که خواندنش را ترک کرده است به او داده می‌شود.

خواندن سوره‌ای غیر از «انا انزلناه» و «قل هو الله احد» نیز جایز و نماز هم درست و صحیح است، ولی کسی که این دو سوره را ترک کند، فضیلتی را از دست داده است.^(۱)

در مورد سجده

پرسش: آیا بر مهر تربت امام حسین طیلاً سجده جایز است و آیا فضیلتی دارد یا خیر؟
پاسخ: این عمل جایز است و در آن ثواب و فضیلت است.^(۲)

۱ - بحار الانوار ج ۵۳، مدرک قبل، ص ۱۰۵.

۲ - مدرک قبل، ص ۱۰۹.

پرسش: نمازگزار هنگام نماز در تاریکی شب به اشتباه پیشانی را بر غیر آنچه سجده بر آن صحیح است می‌گذارد و چون برمی‌دارد سجاده را پیدا می‌کند، آیا این سجده کافی است یا خیر؟

پاسخ: تازمانی که دو زانو ننشسته است می‌تواند سر خود را برای پیدا کردن سجاده یا محل سجده بلند کند^(۱).

پرسش: آیا جایز است که پس از نماز واجب، سجده شکر نمود یا خیر؟ در صورتی که جایز است، در مورد نماز مغرب، پس از نماز واجب باید سجده کرد یا پس از نوافل مغرب؟

پاسخ: سجده شکر از لازم‌ترین و واجب‌ترین

۱- برگرفته از یکی از توقیعات حضرت علی‌الله^{علیه السلام}، مدرک قبل، ص ۱۲۹.

مستحبات است و کسی که آن را بدعت خوانده، خود
قصد ایجاد بدعت در دین را داشته است.

اما خبری که در مورد سجده شکر روایت شده و در
آن اختلاف است که پس از نماز مغرب است یا پس از
چهار رکعت نافل آن، بدان که فضیلت دعا و تسبیح پس
از فرائض در مقایسه با دعا و تسبیح بعد از نوافل، مشابه
و مانند فضیلت خود فرائض بر نوافل است، و سجده،
دعا و تسبیح می باشد. پس بهتر است که بعد از فریضه و
نماز واجب باشد البته پس از نوافل هم جایز و صحیح
است^(۱).

* * *

۱- برگرفته از توقيع مبارک حضرت مهدی علیه السلام، به افتخار محمدبن عبد الله حمیری.

احتجاج طبرسی، مدرک قبل، ج ۲، ص ۱۴۹.

در مورد تکبیر پس از تشهد اول

پرسش: آیا نمازگزار پس از تشهد اول که برای رکعت سوم برمی خیزد باید تکبیر بگوید؟ برخی از اصحاب ما را عقیده براین است که در این مورد تکبیر واجب نیست و اگر بگوید: «لاحول و لاقوة الا بالله» کافی است.

پاسخ: در این مورد دو حدیث است، مضمون یکی از آن دو این است که: «نمازگزار هنگامی که از حالتی به حالت دیگر منتقل می شود، باید تکبیر بگوید».

حدیث دیگر این است که: «نمازگزار اگر از سجده دوم سر برداشته تکبیر بگوید و سپس بنشیند و بعد برخیزد، پس از برخاستن دیگر لازم نیست تکبیر بگوید».

در مورد تشهد اول نیز همین گونه است و به هر یک از دو حدیث از جهت تسلیم عمل کنی صحیح است^(۱).

۱ - برگرفته از توقيعی از امام عصر علیهم السلام، بحار الانوار، ج ۵۳، مدرک قبل

نماز جماعت

پرسش: مردی در حالی که امام جماعت در رکوع است تکبیر گفته، به رکوع می‌رود و آن را یک رکعت حساب می‌کند، برخی از اصحاب ما گفته‌اند: اگر تکبیر را نشنود نمی‌تواند آن را یک رکعت حساب کند این چگونه است؟

پاسخ: اگر به رکوع برسد و یک تسبیح را از امام در رکوع درک کند، می‌تواند آن را یک رکعت حساب کند، گرچه صدای تکبیر را نشنود^(۱).

. ۱۲۷ ص.

۱ - برگرفته از توقيع مبارک حضرت مهدی علیه السلام، به افتخار محمد بن عبدالله حمیری.

احتجاج طبرسی، ج ۲، مدرک قبل ص ۱۵۵.

قنوت

پرسش: آیا نمازگزار در قنوت نمازهای واجب، پس از این که از دعا فارغ شد می‌تواند دستش را به صورت و سینه‌اش بمالد؟

پاسخ: پس از قنوت نمازهای واجب، مالیدن دست به سر و صورت جایز نیست و خوب است وقتی در قنوت نمازهای واجب، از دعا فارغ شد کف دستها را به سینه‌اش نهاده به آرامی در مقابل زانوها قرار دهد و تکییر بگوید و به رکوع رود و این خبر درست است و در مورد نوافل روز و شب می‌باشد نه نمازهای واجب. عمل کردن به این روایت در نمازهای نافله بهتر است^(۱).

مسائل متفرقه درباره نماز

پرسش: در حال خواندن نماز؛ اعم از واجب یا مستحب، آیا گرداندن تسبیح جایز است یا خیر؟
پاسخ: اگر می‌ترسد که اشتباه و سهو کند اشکالی ندارد^(۱).

پرسش: آیا در حالی که انگشت «خماهن» (فلزی است) در انگشت باشد گزاردن نماز صحیح است یا خیر؟

پاسخ: با چنین انگشتی نماز گزاردن مکروه است.^(۲)

۱ - مدرک قبل، ص ۱۶۱.

۲ - برگرفته از یکی از توقیعات حضرت مهدی علیه السلام، بحار الانوار، ج ۵۳، مدرک قبل، ص ۱۲۷.

تسوییحات حضرت زهراء^{علیها السلام}

پرسش: در مورد تسویح حضرت زهراء^{علیها السلام} اگر کسی به اشتباه بیش از سی و چهار مرتبه «الله اکبر» بگوید، آیا باید به همان سی و چهار مرتبه بازگردد و یا این که باید از ابتدا شروع کند و نیز اگر شصت و هفت مرتبه تسویح گفت، آیا باید به شصت و شش بازگردد یا باید از ابتدا شروع کند، در این مورد تکلیف چیست؟

پاسخ: هرگاه در گفتن «الله اکبر» اشتباه کرد و از سی و چهار گذشت، بنا را بر سی و سه بگذارد و اگر در گفتن «سبحان الله» اشتباه کرد و از شصت و هفت تجاوز نمود، بنا را بر شصت و شش بگذارد و در مورد «الحمد لله» اگر تجاوز نمود و بیش از صد تا گفت اشکالی ندارد و بر او چیزی نیست^(۱).

۱ - برگرفته از توقع مبارک حضرت مهدی^{علیه السلام}، به افتخار محمد بن عبد الله حمیری.

فرمایشاتی از امام زمان (عج)

به آیت ا... مرعشی^(۱)

آن مرحوم در ضمن نقل جریان تشرف خود به
محضر مبارک حضرت بقیة الله الاعظم - ارواحنا فداه -
می فرماید :

... به هر حال مجلس نزدیک دو ساعت طول کشید

احتجاج طبرسی، ج ۲؛ مدرک قبل، ص ۱۶۹.

۱ - در کتاب «قبسات» در شرح زندگی مرحوم آیت الله العظمی نجفی
مرعشی فیضی، سه حکایت در رابطه با تشرف این مرجع بزرگ به خدمت
حضرت ولی عصر - ارواحنا فداه - نقل شده است که نکات جالبی را
داراست. اینک به بعضی از آنها که مربوط به موضوع مورد بحث ما می شود
اشاره می کنیم:

و در این مدت مطالبی رد و بدل شد که به بعضی از آنها اشاره می‌کنم:

... از جمله مطالب در این جلسه تأکید (آن حضرت) بر تلاوت و قرائت این سوره‌ها بعد از نمازهای واجب بود:

بعد از نماز صبح سوره «یاسین»

بعد از نماز ظهر، سوره «عم» (پرسائلون - نباء)

بعد از نماز عصر سوره «نوح»

بعد از نماز مغرب سوره «واقعه»

بعد از نماز عشا سوره «ملک»

دیگر این که تأکید فرمودند، بر در رکعت نماز

بین مغرب و عشا، که در رکعت اول بعد از حمد

هر سوره‌ای خواستی می‌خوانی و در رکعت دوم

بعد از حمد سوره واقعه را می‌خوانی و فرمود:

کفایت می‌کند این از خواندن سوره واقعه بعد از

نماز مغرب چنانکه گذشت.

و تأکید فرمود: که بعد از نمازهای پنجگانه
این دعا را بخوان:

«اللَّهُمَّ سَرِّ خُنْبِي عَنِ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَوَحْشَةِ
الصَّدْرِ وَوَسْوَاسِ الشَّيْطَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَزْخَمَ
الرَّاجِمِينَ» و دیگر تأکید (فرمود) بر خواندن این
دعا بعد از ذکر رکوع در نمازهای یومیه خصوصاً

ركعت آخر.

«اللَّهُمَّ صَلُّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْحَمْ عَلَى
عَجِزِنَا وَأَغْثِنَا بِحَقِّهِمْ»^(۱).

* * *

۱ - شیفتگان حضرت مهدی طیلیج ج ۱، ص ۱۳۳.

بخش پنجم:

- ۱- نماز امام زمان علیه السلام در مسجد جمکران بعد از نماز تحييت آن مسجد.
- ۲- دستور العمل برای کسانی که حاجتی نزد خدارند یا از آزار کسی می ترسند.
- ۳- نماز امام زمان علیه السلام با بیانی ساده.

از ناحیه مقدسه امام زمان علیه السلام نقل شده
است که : هر کس را به سوی خدای تعالیٰ
حاجتی باشد، شب جمعه بعد از نیمه شب
غسل کند... (نماز امام زمان علیه السلام و دعای بعد
از آن را بخواند) خداوند البته حاجتش را هر
چه که باشد بر می آورد، مگر صورتی که در
مورد قطع رحم باشد^(۱).

۱ - میکال المکارم فی فوائد الدعا للقائم (ترجمه)، ج ۲، ص ۵۶۴

مقدمه:

یکی از راههای توسل به وجود
مبارک امام عصر علیهم السلام و یاد کردن آن
حضرت، خواندن و مداومت
داشتن نبر نمازی است که از خود
آن بزرگوار روایت شده و به نماز
امام زمان علیهم السلام مشهور است.

این نماز در کتابهای متعدد و به
طرق معتبری روایت شده است که
به ذکر چند نمونه از آنها

می پردازیم:

نماز امام زمان (عج)

«حسن بن مثله^(۱)» از امام زمان ﷺ درباره فضیلت و اعمال مسجد جمکران نقل کرده که فرمودند:

«... به مردم بگو به این مسجد توجه و رغبت زیادی داشته باشند و آن را عزیز بدارند، و بگو اینجا چهار رکعت نماز بخوانند که دو رکعت اول به عنوان تحیت مسجد است؛ به این ترتیب که:

در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه سوره توحید و هفت مرتبه تسبيح «سبحان ربی العظيم و بحمدہ» در

۱ - در کتاب «نجم الثاقب» و در کتاب «مونس الحزین» درباره تاریخچه و چگونگی بنای مسجد جمکران قم، از شیخ عفیف و صالح «حسن بن مثله جمکرانی» مطلب ارزشمند و آموزندۀ ای نقل شده است:

رکوع، و هفت مرتبه تسبیح «سبحان ربی الاعلی و بحمدہ» در هر کدام از سجده‌ها.

دو رکعت دوم را به نیت نماز صاحب الزمان علیهم السلام بخوانند به این ترتیب:

در هر رکعت در سوره حمد، جمله «ایاک نعبد و ایاک نستعين» را صد بار بگویند و تسبیح رکوعها و سجده‌ها را نیز هفت مرتبه تکرار کنند و نماز را سلام دهند و بعد از نماز یک «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» بعد تسبیح حضرت زهرا علیها السلام را بگوید و سپس سربه سجاده گذارد و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت بفرستد. سپس فرمود:

«مَنْ صَلَّيْهِمَا فَكَانَهُمَا صَلَّى فِي الْبَيْتِ الْعَتِيقِ»

«کسی که این دو رکعت نماز را در اینجا بخواند، مثل کسی است که در کعبه نماز خوانده است^(۱).»

* * *

راهی برای استجابت دعا^(۱)

کسی که حاجتی نزد خدا دارد و یا از اذیت دیگری می‌ترسد، باید که بعد از نیمة شب جمعه، غسل کند و در جای نماز خود بایستد و دو رکعت نماز بخواند و جمله «أَيُّاَكَ نَغْبُدُ وَ أَيُّاَكَ نَشَّعِنْ» را صد مرتبه در هر رکعت بخواند و بعد سوره توحید را قرائت کند و در رکوعها «سُبْحَانَ رَبِّ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» را هفت مرتبه بگوید و در سجده «سُبْحَانَ رَبِّ الْأَعْلَى وَ بِحَفْدِهِ» را نیز هفت مرتبه بگوید^(۲).

۱- مرحوم حاجی نوری در کتاب «نجم الثاقب» از شیخ طوسی در کتاب «کنز النجاح» روایت کرده که از ناحیه مقدسه حضرت بقیة الله - ارواحنا فداء - این دستور العمل صادر شده.

۲- مدرک قبل، ص ۲۳.

نقل دیگری^(۱) از ناحیه مقدسه آن حضرت است که؛ هر کس را به سوی خدای تعالی حاجتی باشد، شب جمعه بعد از نیمه شب غسل کند و به چایگاه نماز خود برود و دو رکعت نماز بگزارد که در رکعت اول سوره حمد را بخواند و چون به آیه «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» رسید آن را صد بار تکرار نماید، و در صدمین بار سوره حمد را تا آخر برساند و سوره توحید را یک بار بخواند، سپس رکوع و سجود را انجام دهد و در هر رکعت از آنها هفت مرتبه «سُبْحَانَ رَبِّ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» در رکوع و

۱ - همان دستور العمل را مرحوم آیت الله «سید محمد تقی موسوی اصفهانی» در کتاب «مکابل المکارم فی فوائد الدعاء للقائم» به نقل از «مکارم الاخلاق» تألیف حسن بن فضل طبرسی از ابو عبدالله حسین بن محمد بزوفری و «النجم الثاقب» به نقل از «کنز النجاح» فضل بن حسن طبرسی (پدر مصنف مکارم الاخلاق) از احمد بن الدریس اینگونه نقل کرده است.

هفت مرتبه «سُبْخَانِي رَبِّي الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ» در هر کدام از سجده‌ها، وركعت دوم را نیز به همین ترتیب انجام دهد و دعای زیر را پس از نماز بخواند. (پس اگر این عمل را بجای آوردن خداوند البته حاجتش را، هر چه که باشد، بر می‌آورد مگر در صورتی که قطع رحم باشد).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَطْغَفْتُكَ فَالْمَحْمَدُ لَكَ وَ إِنْ
عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ، مِنْكَ الرُّوحُ وَ مِنْكَ
الْفَرَجُ، سُبْخَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَكَرَ، سُبْخَانَ مَنْ
قَدَرَ وَ غَفَرَ، إِلَهِي إِنِّي كُنْتُ قَذْ عَصَيْتُكَ فَقَذْ
أَطْغَفْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَ هُوَ الإِيمَانُ
إِلَيْكَ، لَمْ أَتَخْذُ لَكَ وَلَدًا وَ لَمْ أَذْعُ لَكَ شَرِيكًا مَذَا
مِنْكَ بِهِ عَلَى لَامِنَا بِهِ مِنْيَ عَلَيْكَ وَ قَذْ
عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابِرَةِ وَ
لَا إِخْرُوجُ عنْ عَبُودِيَّتِكَ وَ لَا إِنْجُحُودِ

لِرَبِّ الْوَبَيْتَ وَ لِكِنْ أَطْغَتُ هَوَاهِ وَ أَزَلَّنِي
الشَّيْطَانُ فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَ النَّبَيْانُ فِيَنْ
تَعَذَّبَنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرُ ظَالِمٍ وَ إِنْ تَغْفِرْ لِي وَ
تَرْحَمَنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ...

آنقدر این کلمه را تکرار کند تا نفسش قطع گردد.

سپس بگوید:

يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ
خَائِفٌ حِيزْ أَسَأْكَ يَا فِنْكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ
خَوْفٌ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
أَلِّ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُغْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَ أَهْلِي
وَ وُلْدِي وَ سَائِرِ مَا أَنْفَقْتُ يَهُ عَلَيَّ حَتَّى
لَا أَخَافُ أَحَدًا وَ لَا أَخْذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ حَسَبْنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ
الْوَكِيلُ يَا كَافِي إِنْزَاهِيمَ ثَمَرُودَ وَ يَا كَافِي

مُوسَى فِرْعَوْنَ أَسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ

وَآلا مُحَمَّدٌ أَنْ تَكْفِيَنِي قُلَانَ بَنَ قُلَانَ

سپس سجده کند و حاجت خویش را از خداوند

بخواهد، و به درگاه خدای تعالیٰ زاری نماید و نام کسی

را که از شرّ و ضررش بیمناک است بگوید، که به اذن

خدای تعالیٰ ضررش دفع خواهد شد^(۱).

* * *

۱- مکیال العکارم فی فوائد الدعاء للقائم ترجمه، ج ۲، ص ۵۶۴.

نماز امام زمان (عج) با بیانی ساده

۱- نیت، مثلاً می‌گوییم: دو رکعت نماز امام زمان
می‌خوانم...

۲- سوره حمد را شروع می‌کنیم. وقتی به آیه شریفه
«ایاک نعبد و ایاک نستعين» رسیدیم آن را صد مرتبه تکرار
می‌کنیم و در صدمین بار سوره حمد را تا به آخر
می‌خوانیم و بعد از آن سوره توحید «قل هو الله احد» را
یک مرتبه می‌خوانیم.

۳- پس از حمد و سوره (با کیفیتشی که گفته شد) به
ركوع می‌رویم و هفت مرتبه در حال رکوع می‌گوییم
«سُبْحَانَ رَبِّيِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ».

۴ - پس از رکوع به سجده می‌رویم و در هر کدام از دو سجده هفت مرتبه می‌گوییم: «سُبْخَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ».

۵ - رکعت دوم را هم مثل رکعت اول می‌خوانیم و پس از دو سجده در رکعت دوم تشهد و سلام خوانده و پس از سلام نماز اعمال زیر را انجام می‌دهیم:
- یک مرتبه تهلیل (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

- تسبیحات حضرت زهرا عليها السلام (۳۴ مرتبه الله اکبر - ۳۲ مرتبه الحمد لله و ۳۳ مرتبه سبحان الله).

- پس از تسبیحات حضرت زهرا عليها السلام به سجده می‌رویم و در حال سجده ۱۰۰ مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد می‌فرستیم (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ).

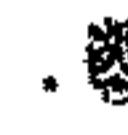
آنگاه حاجات خود را از خداوند قادر و توانا درخواست می‌کنیم که امید است خدای تعالی با لطف

و کرم خویش و به برکت امام زمان علیه السلام برآورده سازد.
امید است مورد قبول ذات اقدس باری تعالی و
بندگان شایسته و برگزیده اش خاصه حضرت
حجۃ بن الحسن العسكري علیه السلام فرار بگیرد.
ان شاء الله.

«فهرست برخی از انتشارات نشر روح»

- ۱- افساللیل: شیخ محمد رضا کلباسی.
- ۲- رساله توضیح المسائل حضرت امام «ره».
- ۳- نکته‌ها: حضرت آیت الله حائری شیرازی.
- ۴- آرام بخش دل داغ دیدگان: مترجم «حسین جناتی».
- ۵- ارقباط با خدا: ترجمه الهی قمشه‌ای.
- ۶- گلهای معطر: محمد باقر حسینی.
- ۷- فلسفه قیام سید الشهداء علیه السلام: حسین جناتی.
- ۸- نسخه‌های سنّتی یا گیاه درمانی: سید محمد حسینی سیرجانی.
- ۹- کلید سعادت: سید محمود حسینی سیرجانی.
- ۱۰- چه کنیم قایق خانواده خوب داشته باشیم؟: علی محمد عبد‌اللهی.
- ۱۱- ازدواج در مکتب اهل‌بیت: سید محمد نجفی یزدی.
- ۱۲- ارمغان مور: بصیری.
- ۱۳- معراج المؤمن: نمازهای مستحبّی ایام هفت، اول ماه، آیات، غفیله، نماز شب و
- ۱۴- گنج العرش: زیارت عاشورا، دعای هفت هیکل (۲۱)، دعای گنج العرش و چند سوره از قرآن.
- ۱۵- زندگی سالم و آیده‌آل از نظر اسلام: خسرو خسروی.

- ۱۶- سرودهای اسلامی (۲ جلد): سید ضیاء الدین تنکابنی.
- ۱۷- نوحه‌ها و سنگرهای رحیمی خمینی شهری.
- ۱۸- تربیت فرزند از نظر اسلام: استاد حسین مظاہری.
- ۱۹- راز خوبی‌بختی در زناشویی: سید هادی مدرسی.
- ۲۰- عاقبت به خیران عالم: علی محمد عبد‌اللهی.
- ۲۱- راهنمای تدریس روخوانی قرآن: تألیف آقای حبیبی.
- ۲۲- زیارت عاشورا: به خط آقای نوروزی.
- ۲۳- دعای توسل: به خط آقای نوروزی.
- ۲۴- وصیت نامه شرعی و قانونی: به خط آقای نوروزی.
- ۲۵- دعای کمیل درشت خط: خط حاج میرزا محمود اشرفی تبریزی.
- ۲۶- فماز شب: حاج شیخ حسین معزی نجف‌آبادی.
- ۲۷- گلهای پرپر: رحیمی خمینی شهری.
- ۲۸- فرات اشک: جعفر رسول‌زاده.
- ۲۹- نوای یا حسین: دین پرور (حامد).
- ۳۰- بهشت بی‌نشان: جعفر رسول‌زاده.
- ۳۱- روایت شوق: جعفر رسول‌زاده.
- ۳۲- طریقه ختم سوره مبارکه یس: با ترجمه و شرح.
- ۳۳- دعای روزهای مبارک رمضان و دعای افتتاح.
- ۳۴- حدیث شریف کباء.
- ۳۵- دعای ندب.

- ۳۶- دعای کمیل حضرت علی .
- ۳۷- تعقیبات نمازهای روزانه.
- ۳۸- ارزش و اهمیت نماز از نظر پیامبر مرامی اسلام : تألیف علی احمدی.
- ۳۹- براستی چوا؟ ما وازدواج جوانان - تألیف ع . سید حسینی.
- ۴۰- سردلبان: مصاحبه با سرداران سپاه وارتش و کفرستیزان جبهه های حق علیه باطل درباره سردار سرلشکر پاسدار شهید مهدی زین الدین .
- ۴۱- افلاتی خاکی: به کوشش علی بهشتی و محمد خامه یار که مجموعه خاطراتی از سرلشکر پاسدار شهید مهدی زین الدین می باشد.
- ۴۲- سودار عشق: به کوشش محمد خامه یار - عنوان کتاب یادنامه سرلشکر پاسدار شهید مهدی زین الدین می باشد.
- ۴۳- هزار حنجره آواز: وصیت نامه شهدائی لشکر ۱۷ علی بن ابی طالب .
- ۴۴- سیاحت غربه: اثر آقا نجفی قوچانی .
- ۴۵- راهی به سوی بهشت.
- ۴۶- معراج مؤمن با ۱۱۱ نماز مستحبی .
- ۴۷- هدیه احمدیه .
- ۴۸- دعای شریف جوشن کبیر .
- ۴۹- احکام هیبت .